

[Forsvarsministeren]

pligt, og således at det hjemmeværn, som er en væsentlig bestanddel af det samlede forsvar, også får en chance for stadig at øse af de kilder, som dette her vil være.

Til hr. Wilhjelm om, hvor stor en risiko for atomangreb regeringen må imødesee i en sådan situation, hvor vi altså eventuelt vil udvikle depoter, forstærkningssteder osv.: det er svært at forudse, hvordan en sådan situation ville opstå, om der overhovedet bruges atomvåben, og alt, hvad dette måtte medføre.

Jeg vil godt sige, at det jo ikke er opbygget specielt af denne årsag; det er opbygget således – som udenrigsministeren har sagt det – først og fremmest af præventive årsager. Det lægger vi i det. Men naturligvis er der en risiko ved alting.

Jeg tror dog også, hr. Wilhjelm vil erkende, at selv med ordninger, hvor vi intet forsvar havde i Danmark – således som jeg måske har forstået at man fra hr. Wilhjelm's side går ind for – ja, så vil man måske kunne opnå en tilsvarende situation, altså uden forsvar, hvor andre landes styrker kæmpede i Danmark og også kæmpede med atomvåben. Hvor stor risikoen vil være herfor, det kan hr. Wilhjelm selv overveje.

Jeg tror, det vil være en hypotetisk situation for begge parters vedkommende, som det vil være svært i dag at besvare.

Gert Petersen (SF):

Da jeg hørte udenrigsministeren og hr. Lasse Budtz, tænkte jeg på, om de egentlig overhovedet havde læst, hvad forespørgslen går ud på. Den går ud på følgende: »Hvad kan ministeren oplyse om regeringens holdning til stationering af fremmede NATO-styrker og placering af atomvåben på dansk jord i såkaldte spændingsperioder, altså i fredstid?«

Det var spørgsmålet.

Forsvarsministeren og hr. Lasse Budtz talte en hel masse om, hvad der skulle ske i krigssituationer, men var ikke i første omgang ret meget, og overhovedet, inde på det spørgsmål, som er blevet stillet.

Forsvars... undskyld, udenrigsministeren havde oven i købet den arrogance at sige, at der ikke var noget konkret grundlag at diskutere på. Det var der måske heller ikke for alt det, han diskede op med, det skal jeg ikke

udelukke, men det var der egentlig nok for den forespørgsel, vi havde formuleret.

Må jeg henvise til forsvarsministerens skriftlige svar til forsvarsudvalget af 26. marts i år, hvor der stod, at det nye forstærkningsprincip indebar – jeg citerer:

»... mulighed for, at forstærkninger kan indsættes allerede i en spændingsperiode, hvis det skønnes ønskeligt.«

Er det ikke noget nyt? Det er det i hvert fald ifølge Information for den 24. marts, hvor SACEURs næstkommanderende, general Sir Jack Harman, meget stærkt understreger, at det er et nyt princip, for »indtil da« havde der været – altså indtil forsvarsministermødet i maj 1977 – en stærk modstand imod dette princip.

Altså er det et nyt princip, altså er der formuleret et nyt princip, altså er der et særdeles konkret grundlag at diskutere på, hvis det ellers er SFs forespørgsel, man vil diskutere.

Jeg må da erkende, at de borgerlige ordførere i langt højere grad var indstillet på at diskutere SFs forespørgsel. Hr. Palle Simonsen, hr. Arentoft, fru Mette Madsen gav klart udtryk for, at de var tilhængere af det nye princip, nemlig at der skulle kunne tilføres forstærkninger til Danmark i spændingsperioder eller krisesituationer.

Kun fra regeringen og socialdemokratiet kan vi ikke få noget klart svar. Jeg synes heller ikke, at vi i anden omgang, da udenrigsministeren følte sig tvunget til at gå ind på selve forespørgslen, fik noget synderlig klart svar. Der er nemlig tale om en ny politik. Den er også kommet til udtryk i de udtalelser, som forsvarsministeren er kommet med til Ritzaus Bureau den 16. september. Det er de udtalelser, som umiddelbart har givet anledning til forespørgslen.

Nu kommer udenrigs... undskyld, forsvarsministeren gud hjælpe mig og siger til os, at det sagde han slet ikke; journalisten har helt misforstået ham. Hr. forsvarsminister, der er noget, der hedder dementi her i landet! Man har lov til at få optaget et dementi; man kan få det igennem, hvis man ellers kan påvise, at man er blevet væsentligt fejl citeret. Det er jo ikke pebernødder, det drejer sig om her. Det drejer sig om, at forsvarsministeren ifølge Ritzaus Bureau havde sagt for det første, at den gamle formulering om, at vi kun kunne tilkalde udenlandske